

ΚΥΡΙΑΚΗ Β΄ ΛΟΥΚΑ

Σέ κήρυγμά του ένας σοφός και ἅγιος Ἱεράρχης τῆς Ἐκκλησίας μας, εἶπε μιά διδακτική ἱστορία:

Ἐνας πατέρας εἶχε τρία παιδιά. Ὅταν μεγάλωσαν, τούς μοίρασε τήν περιουσία του. Καί τούς εἶπε:

-Παιδιά μου. Σᾶς τά ἔδωσα ὅλα. Κρατῶ ἀκόμη ἓνα πολύτιμο πράγμα, τό δαχτυλίδι μου. Ἔχει ἓνα μεγάλο διαμάντι. Εἶναι πολύτιμο. Θά τό δώσω σ' ἐκεῖνον πού θά κάνει τήν πιό καλή πράξη.

Μετά ἀπό λίγο καιρό, ἔρχεται ὁ μέγας γιός καί τοῦ λέγει:

-Πατέρα, ἓνας ἄνθρωπος μου ἐμπιστεύτηκε ὀλόκληρη τήν περιουσία του, ἓνα τεράστιο χρηματικό ποσό. Χωρίς χαρτιά καί συμβόλαια. Μοῦ τά ἔδωσε ὅλα στά χέρια μου. Καί μοῦ εἶπε: «Πάρ' τα, νά μοῦ τά φυλάξεις. Ὅταν τά χρειαστῶ θά στά ζητήσω». Ὅταν ἦρθε καί μοῦ τά ζήτησε, τοῦ τά ἔδωσα ὅλα, μέχρι δεκάρας. Ἄν καί μποροῦσα νά τοῦ πῶ, μιά καί δέν εἶχε κανένα χαρτί: «Φύγε. Δέν σοῦ δίνω, ἀπολύτως τίποτα».

Ὁ γιός περιμένε νά ἀκούσει ἀπό τόν πατέρα τοῦ ἓνα μεγάλο «μπράβο!» Ἀλλά ὁ πατέρας κούνησε τό κεφάλι του καί τοῦ εἶπε:

- Παιδί μου, ἀλλοίμονο, ἄν δέν τοῦ τά ἔδινες ὅλα. Τότε θά ἦσουν ἓνας παλιάνθρωπος. Ἄν θέλεις νά σέ ἐπαινέσω γιατί δέν ἔγινες παλιάνθρωπος, κάνεις μέγαλο λάθος. Δέν ἔχει ἀξία ἡ πράξη σου αὐτή.

Ἔρχεται ὁ δεύτερος γιός καί τοῦ λέγει:

-Εγώ, πατέρα, συνάντησα ἓναν ἄνθρωπο, ὁ ὁποῖος μοῦ ἐμπιστεύτηκε μέγαλα πράγματα. Μοῦ ἔδωσε, ὀλόκληρο τόν ἑαυτό του. Καί ἐγώ δέν τόν ἐκμεταλλεύτηκα. Τόν προστάτευσά καί τοῦ φάνηκα χρήσιμος.

Ἀπάντησε ὁ πατέρας:

-Παιδί μου, ἔτσι εἶναι οἱ ἄνθρωποι. Ἐδῶ ἦρθε ὁ ἄνθρωπος μέ ὅλη του τήν εὐλοκία καί ἔπεσε στά χέρια σου, ὅπως πηγαίνει τό μωρό στήν ἀγκαλιά τῆς μητέρας του, καί καμαρώνεις γιατί αὐτό τόν ἄνθρωπο τόν προστάτευσες; Δέν εἶναι μέγαλη ἡ πράξη σου παιδί μου. Εὐγενική εἶναι, καλή εἶναι, ἀνθρώπινη εἶναι, ἀλλά δέν εἶναι μέγαλη.

Ἦρθε καί ὁ τρίτος γιός καί εἶπε:

-Ἐνώ, περπατοῦσα στόν δρόμο, εἶδα ἓνα ἄνθρωπο πού μέ εἶχε βλάψει, ἓναν ἐχθρό μου. Καθόταν σ' ἓνα ψηλό βράχο καί ἀποκοιμήθηκε στήν ἄκρη. Ἦταν ἔτοιμος νά πέσει κάτω καί νά σκοτωθεῖ. Ὅταν εἶδα ὅτι κινδυνεύει νά πέσει, ἔτρεξα, τόν ἐπιάσα ἀπό τό χέρι, τόν ξύπνησα καί τοῦ εἶπα: «τράβα παραπάνω, θά πέσεις».

Λέει ὁ πατέρας:

-Παιδί μου, αυτή είναι καλή πράξη. Σέ σένα θά δώσω τό δαχτυλίδι.

Αυτή είναι ή ιστορία ἀδελφοί μου. Ἄραγε ὑπάρχει κάποιος ποῦ δέν βλέπει ἀποτυπωμένη σέ αυτή, τό σημερινό εὐαγγέλιο; Ὁ πρῶτος γιός φέρθηκε κατά τό λόγο τοῦ Κυρίου. Φέρθηκε στό συνάνθρωπό του, ὅπως θά ἤθελε νά φερθεῖ αὐτός σε ἐκείνον. Ὁ δεύτερος ἀγάπησε τό συνάνθρωπό του, ὅπως κάνουν, ἂν ὄχι ὅλοι, πάντως οἱ περισσότεροι, τῶν ἀνθρώπων. Καί οἱ δύο φέρθηκαν σύμφωνα μέ τόν ἀνθρώπινο νόμο τῆς τιμιότητας καί τοῦ σεβασμοῦ. Ὅμως “ποία χάρις”, ποιά ἀμοιβή γί αὐτό; Καμία. Ἡ ἴδια ἡ πράξη τούς εἶναι καί ἡ ἀνταμοιβή τους.

Δέν ἰσχύει ὅμως τό ἴδιο γιά τόν τρίτο υἱό. Αὐτός σώζοντας ἀπό βέβαιο θάνατο τόν ἐχθρό του, ἐνήργησε κατά τό θεῖο νόμο. Ἐφάρμοσε αὐτό πού ὁ Κύριός μας λέγει στό σημερινό καί πάλι εὐαγγέλιο: πλήν ἀγαπᾶτε τούς ἐχθρούς ὑμῶν καί ἀγαθοποιεῖτε. Ὅχι μόνο στά λόγια ἡ ἀγάπη, ἀλλά καί στά ἔργα. Νά ἀγαθοποιοῦμε. Νά κάνουμε ἔργα καλά, ἀρεστά στό Θεό μας.

Καί τότε μήν ἀμφιβάλουμε ἀγαπητοί μου. Ὁ Θεός Πατέρας, γιατί αὐτός εἶναι ὁ πατέρας τῆς παραπάνω ιστορίας, θά μᾶς δώσει τό δαχτυλίδι, τό ἴδιο δαχτυλίδι πού ἔδωσε καί στόν ἄσωτο Υἱό, ὅταν αὐτός ἐπέστρεψε κοντά Του. Τό δαχτυλίδι αὐτό εἶναι ἡ ὑπόσχεση ὅτι ὁ ἄνθρωπος πού τό λαμβάνει θά βροῖσκει στή Βασιλεία τοῦ Θεοῦ, ὡς τέκνο γνήσιο, “υἱός τοῦ ὑψίστου” καί θά ἀπολαμβάνει εἰς τόν αἰῶνα τά ἀγαθά πού ὁ Θεός ἔχει ἐτοιμάσει γιά ὅσους Τόν ἀγαποῦν.

Ἀγαπητοί μου ἀδελφοί. Εἴμαστε τέκνα τοῦ ἐπουράνιου Θεοῦ. Ἄς φερόμαστε ἐπομένως ὡς τέκνα γνήσια, ὑπακούοντας καί ἐργαζόμενοι τίς ἐντολές Του. Καί ἄς θέσουμε ὡς σκοπό τῆς ζωῆς μας αὐτό πού ὁ Κύριός μας λέγει στό τέλος τῆς σημερινῆς εὐαγγελικῆς περικοπῆς: Γίνεσθε οὖν οἰκτίρμονες, καθώς καί ὁ πατήρ ὑμῶν οἰκτίρμων ἐστι.

π. Δημήτριος Καπρινώτης
ἐφημέριος Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Σεραφεῖμ καί
Ἁγίων Δώδεκα Ἀποστόλων